

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΟΣΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
(ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου)

Ευλογήσαντος του Ιερέως.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησιν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνην σου. Και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, επαείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισεν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος, και ηκηδίασεν το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδίαν μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτησα. Διαπέτασα προς σε τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκον. Ακουστόν ποιήσον μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνωρισόν μοι κύριε, οδόν εν ή πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχρών μου Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ εί ο Θεός μου. Το Πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκεν του ονόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνην σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν ' ευλογημένος ο ερχόμενος έν ονόματι Κυρίου.

(Τετράκις)

Ήχος δ' (ο υψωθείς εν τω Σταυρώ)

Ως εν ασκήσει ιερά διαλάμψας, του Παρακλήτου εισεδέξω την χάριν, ηγιασμένε Όσιε Μελέτιε, όθεν πάσης λύτρωσαι, επηρείας και βλάβης, την παρούσαν ποιήνην σου, ως αυτής αντιλήπτωρ, και πάσιν αίτει θείον ιλασμόν, τοις προσιούσι, πιστώς τη πρεσβεία σου.

Δόξα πατρί... «Απολυτίκον»
Ήχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Εξ' Εώας εκλάμψας ως πολύφωτος ήλιος, και εν Μιουπόλει ασκήσας θεοφόρε Μελέτιε, λαμπρύνεις την Ελλάδα τω φωτί, των θείων αρετών σου αληθώς. Δια τούτο ως προστάτην θερμόν, τιμών μεν σε κραυγάζοντες, δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

Και νύν «Θεοτοκίον»

Ου σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλείν οι ανάξιοι, εί μη γαρ Συ προίστασο πρεσβέβουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσοούτων κινδύνων: Τις δε διεφύλαξεν εως νύν ελευθέρους: Ούκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ Σου, σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου. Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου έστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον Σου εποίησα, όπως αν δικαιωθείς εν τοις λόγοις Σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί Σε.

Ιδοί γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσησέ με η μήτηρ μου. Ι δού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα κσι τα κρύφια της σοφίας Σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινομένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν Σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνησον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου Σου, και το πνεύμα Σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου Σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στηριζόν με . Διδάξω ανόμους τας οδούς Σου, και ασεβείς επί Σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεύει τηνα αινεσίς Σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ούκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινομένην ο Θεός ούκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε , εν τη ευδοκίαν Σου την Σιώ, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ωδή α' (Ήχος πλ δ')
«Υγράν διοδεύσας....»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Τρυφής απολαύων της υπέρ νού, Μελέτιε Πάτερ, πάσης λύτρωσαι απειλής, ταις σαις ικεσίαις προς τον Κτίστην, τους αδιστακτω ψυχή προσιόντας σοι.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ηλίου ακτίσι του νοητού, λαμπόμενος Πάτερ, των παθών μου τον σκοτασμόν, ταις σαις αποδίωξον πρεσβείαις, και αρετών τω φωτί με καταύγασον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ναμάτων πληρούμενος μυστικών, επόμβρησον Πάτερ, θείας χάριτος γλυκασμόν, Μελέτιε ταύτη τη Μονή σου, ανακειμένη θερμώς τη πρεσβεία σου.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Δοχείον πολύφωτον του Θεού, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε Μαριάμ, φωτί σου αύλω του νοός μου, την σκοτομήνην απέλασον δέομαι.

Ωδή γ'
«Ουρανίας αφίδος....»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εποπτεύον μη πάυση, ως συμπαθής Όσιε, εκ των ουρανίων αφίδων, ταύτην την Μάνδρα σου, αεί δωρούμενος, ημίν τοις τέκνοις σου Πάτερ, τα της προστασίας σου, θεία δωρήματα.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Συστροφής και μανίας, του πονηρού όφεως, λύτρωσαι ημάς θεοφόρε, ταις ικεσίαις σου, και δίδου δύναμιν, ημίν βαδίζειν αμέμπτως. τρίβον την σωτήριον, Πάτερ Μελέτιε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Καθελών την απάτην, του δυσμενούς Όσιε, πλήρης χαρισμάτων εδείχθης, του θείου Πνεύματος, όθεν χαρίτωσον, ημών τον νούν και καρδιαν, και πάσης νωθρότητος, ημάς απάλλαξον.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Εξ' αγνών σου αιμάτων, ο του παντός αίτιος, σάρκα προσλαβών ασυγχύτως, ημάς εθέωσε, Κόρη Πανάμωμε, όθεν ημάς θείω φόβω, κάθαρων δεόμεθα, πάσης φαυλότητος.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε πάσης ημάς ανάγκης, και μανίας του χαλεπού κοσμοκράτορος, ταις προς Ψριστόν ικεσίαις σου θεοφόρε.

Επίβλεψον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

«Πρεσβείαν θερμήν»

Προστάτης ημών, και μέγα καταφύγιον, και πρέσβυς θερμός, υπάρχων προς τον Κύριον, Μελέτιε μακάριε, μη ελλείπης παρέχειν εκάστοτε, απαλλαγήν ημίν πάσης φθοράς, και λύσιν πταισμάτων ταις πρεσβείαις σου.

Ωδή δ'
«Εισακήκοα Κύριε....»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Πάσης βλάβης και θλίψεως, και επιφορώ δεινών του αλάστορος, ασινή ταύτην την ποιμήνην σου, Όσιε Μελέτιε διάσωζε.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Εντολών του Θεού ημών, την οδόν οδεύειν ημάς ενίσχυσον, ως αν μέτοχοι γενώμεθα, της ζωής της κρείττονος Μελέτιε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ως πατήρ συμπαθέστατος, και υφηγητής ημών ενθεώτατος, προς αγάπην αναπτέρωσον, του Χριστού τον νούν ημών Μελέτιε.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Πολυτρόπως παρώργισα, τον Υιόν σου Κόρη τον φιλέσπλαχνον, αλλά τούτον εξιλέωσαι, τω συστήνω Δέσποινα ικέτη σου.

Ωδή ε'
«Φώτισον ημάς...»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Άνωθεν ημίν, την ταχείαν σου αντίληψιν, αεί δίδου ώ Μελέτιε σοφέ, και παθών ημών κατεύνασον τον τάραχον.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ταύτην την Μονήν, ήνπερ πάλαι συνεκρότησας, δείξον Πάτερ ώσπερ κήπον ευθαλή, αρετών καλλιεργούσαν τα βλαστήματα.

Δόξα Πατρι και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Έπιδε ημίν, ιλαρώ σου Πάτερ όμματι, και θεράπευσον τα τραύματα ημών, της ψυχής ομού και σώματος δεόμεθα.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ρύπων χαλεπών, την ψυχήν μου αποκάθαρων, ραντισμοίς των μητρικών σου οικτιρισμών, και μετάνοιάν μοι δος Παρθένε Άχραντε.

Ωδή στ'
«Την δέησιν, εκχεώ..»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ποιμαίνειν, των αρετών επί χλόην, αοράτως μη ελλείπης παμμάκαρ, την λογικήν ταύτην ποιμνήν σου Πάτερ, την αφορώσαν προς σε μετά πίστεως, οία ποιμήν ημών καλός, θεοφόρε Μελέτιε Όσιε.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Οσίως, ευαρεστήσας Κυρίω, εγκρατεία και συντόνω ασκήσει, ταις των Αγγέλων συνήφθης χορείαις, θαυματουργέ θεοφόρε Μελέτιε, μεθ' ων ικέτευε ημάς, της δαιμόνων λυτρούσθαι κακώσεως.

Δόξα Πατρι και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ιάσεις, παντοδαπός αναβλύζων, δωρεά του Παρακλήτου τη θεία, τα της ψυχής ημών ίασαι πάθη, και τας πικράς αλγηδόνας του σώματος, και αίτησαι παρά Χριστού, των πταισμάτων την λύσιν Μελέτιε.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Μαρία, θεοχαρίτωτε Κόρη, η Θεόν ανερμηνεύτως τεκούσα, και της αρχαίας αράς ρυσαμένη, τη ση αφράστω κυήσει τον άνθρωπον, της χαλεπής επιβουλής, του εχθρού την καρδίαν μου λύτρωσαι.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε πάσης ημάς ανάγκης, και μανίας του χαλεπού κοσμοκράτορος, ταις προς Ψριστόν ικεσίαις σου θεοφόρε.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

«Κοντάκιον»

Ως κοινωνός της αύλου λαμπρότητος, και αρωγόσημών θείος και έφορος, μη παύση Μελέτιε Όσιε, φιαφυλλάτειν την ποιμνην σου άτρωτον, εκ πάσης κακίας του δράκοντος.

«Προκείμενον»

Τίμιος εναντίον Κυρίου, ο θάνατος του Οσίου Αυτού.

«Στίχος» Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον.....»

«Ευαγγέλιον»

Έκ του κατά Ματθαίον

Είπεν ο Κύριος τοις εσατού Μαθηταίς. Πάντα μοι παρεδόθη υπό του Πατρός μου, και ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει, ειμή ο Υιός, και ώ εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι. Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς. Άρατε τον ζυγόν μου επ' υμάς, και μάθετε απ' εμού, ότι πράος είμι, και ταπεινός τη καρδιά, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών. Ο γαρ ζυγός μου χρηστός, και το φορτίον μου ελαφρόν έστιν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Ταις του σου Οσίου πρεσβείεις Ελεήμον, εξάληψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και σει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείεις Ελεήμον, εξάληψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων

«Προσόμοιον»

«Στίχος» Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα Έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρισμών Σου, εξάλειψον το ανόμημά μου

Κόσμου την τερπνότητα, ολοσχερώς απορρίψας, άγγελος εν σώματι, Όσιε Μελέτιε εχρημάτισας, και χοροίς ήνωσαι, τοις των Ασωμάτων, μεθ' ων πρέσβευε δεόμεθα, πάσης κακώσεως, και οδυνηρών περιστάσεων, και πόνων τε και θλίψεων, και ασθενειών ημάς ρύεσθαι, και την των πταισμάτων, συγχώρησιν διδόναι εκ Θεού, τοις καταφεύγουσι πάντοτε, τη σεπητή πρεσβεία σου.

Ο Ιερεύς : Σώσον ο Θεός τον λαόν Σου....

Ωδή ζ'
«Οι εκ της Ιουδαίας»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Νοσημάτων παντοίων, και παθών ακαθάρτων ημάς απάλλαξον, και ρώσιν και υγείαν, χορήγει θεοφόρε, τοις εν πίστει κραυγάζουσιν, ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Η αγία Μονή σου, εγκουχάται θεόφρον τη προστασία σου, και πίστει προσιούσα, τη κάρα σου τη θεία, θείαν χάριν και έλεος, και ευφροσύνην ψυχής, Μελέτιε καρπούται.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Νεκρωθείς τη κακία, τη θερμή σου πρεσβεία Πάτερ προσέφυγον, και πίστει εκβοώ σοι. Ως την ζωήν των όλων, κεκτημένος Μελέτιε, τον Ζωοδότην Χριστόν, ζώωσον την ψυχήν μου.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Γνώρισόν μοι Παρθένε, μετανοίας εισόδους τη ση χρηστότητι, ως αν της αμαρτίας, εκφύγω την απάτην, και ζωήν την αιώνιον, κληρονομήσω Αγνή, τη ση επιστασία.

Ωδή η'
«Τον Βασιλέα...»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Έχει σε Πάτερ, τύπον και θείον ποιμένα, η θεόλεκτος Μονή σου Θεοφόρε, όθεν και προστρέχει, αεί τη ση πρεσβεία.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ρείθροις αύλοις, της προστασίας σου Πάτερ, των παθών ημών κατάσβεσον την φλόγα, ως της απαθείας, πλουτήσωμεν την χάριν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Άπας προσπίπτων, τη παναγία σου κάρα, πάσης ρύεται χαμαιπετούς ςννοίας, ανυμνολογών σε, Μελέτιε παμμάκαρ.

Και νυν και αι, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Σεσαρκωμένον, τον Θεόν Λόγον τεκούσα, της σαρκός ημών και της ψυχής τα πάθη, ίασαι Παρθένε, ως Μήτηρ του Σωτήρος.

Ωδή θ'
«Κυρίως Θεοτόκον...»

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Ιλύος ημάς ρύσαι, της εξ' αμαρτίας, ταις προς Θεόν σου πρεσβείαις Μελέτιε, και προς οδόν σωτηρίας, ημάς κατεύθηνον.

Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών

Μανίας του Βελίαρ, άτρωτον συντήρει, την ιεράν σου Μονήν ώ Μελέτιε, ταύτην παρέχων απαύστως την ευλογίαν σου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι

Οδύνης πάσης δίδου, ίασιν ταχείαν, κατά ψυχήν τε και σώμα Μελέτιε, τοις ευλαβώς προσφωνούσι την θείαν κλήσιν σου.

Και νυν και αει, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν

Υψίστου χαιρε Μήτερ, Κεχαριτωμένη, χαιρε βροτών ασφαλές καταφύγιον, και σωτηρίας ψυχής μου και αγαλλίαμα.

Το «Άξιον εστίν»
και τα ακόλουθα Μεγαλυνάρια

Νόμων μελετήσας τον του Θεού, εκ παιδός ωράθης, δένδρον εύκαρπον αρετών, και της ισαγγέλου, ζωής κανών και τύπος, Μελέτιε τρισμάκαρ, Αγγέλων σύσκηνε.

Χαίροις εγκρατείας υπογραμμός, και λειμών ευώδης, απαθείας ως αληθώς, χαιροις υποφήτα, ασκητικών καμάτων, Μελέτιε θεράπον, Χριστού πανόλβιε.

Πτερωθείς αγάπη τη του Χριστού, εν όρει θεόφρον, Μιουπόλεως την ζωήν, ασκήσει συντόνω, και πόνοις εγκρατείας, Μελέτιε ανύσας, λαμπρώς δεδόξασαι.

Οίκον την καρδίαν σου και μονήν, Τριάδος τελέσας, Μονήν ήγειρας ιεράν, ην αεί συντήρει, εκ πάσης επηρείας, ως ταύτης ποιμενάρχης, Πάτερ Μελέτιε.

Ίδε τα σα τέκνα πίστει πολλή, εστώτα θεόφρον, τη ση κάρα τη ιερά, και τούτοις χορήγει, την πατρικήν σου χάριν, και των παθών την λύσιν, Πάτερ Μελέτιε.

Δέχου τας δεήσεις ημών αεί, και δίδου εκάστω, ευλογίαν σου την σεπτήν, και των προσιόντων, τη ευαγεί Μονή σου, πλήρωσον τας αιτήσεις, Πάτερ Μελέτιε.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η Δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τω σωθήναι ημάς.

«Τρισάγιον»

«Απολυτίκον»
Ήχος α' (Της ερήμου πολίτης)

Εξ' Εώας εκλάμπας ως πολύφωτος ήλιος, και εν Μιουπόλει ασκήσας θεοφόρε Μελέτιε, λαμπρύνεις την Ελλάδα τω φωτί, των θείων αρετών σου αληθώς. Δια τούτο ως προσάτην θερμόν, τιμώνμεν σε κραυγάζοντες, δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

«Απόλυσις και ψάλλομεν τα εξής»

Ἦχος β' (Ὅτε εκ του ξύλου)

Ἐχων παρρησίαν προς Χριστόν, ὡ κατηκολούθησας πόθω, ἀπό νεότητος, Ὅσιε Μελέτιε, Ἀγγέλων σύσκηνε, εκτενώς καθικέτευε, υπέρ των εν πίστει, προσιόντων πάντοτε, τη προστασία σου, ὅπως πειρασμών και κινδύνων, και πολυειδῶν συμπτωμάτων, και παθῶν λαμβάνωμεν την λύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, ἀπό πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μητέρα του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπη σου.

Δι' ευχῶν των Ἀγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς.
Αμήν.